

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/197-5/2014	
Érkezett: 2014 ÁPR 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Másolat: 0 db	<i>Mu!</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

tárgy: IV/197-3/2014 számú ügyben beadvány

Az alábbiakkal egészíteném ki az alkotmányjogi panaszom:

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv 26.§(1) és Alaptörvény 24. cikk(2)/c, valamint az Abtv 27.§ és az Alaptörvény 24. cikk(2)/d alapozza meg.

Az Abtv 26.§(1) alapján alkotmányjogi panasznak ott van helye, ahol a jogorvoslati lehetőség kimerült és Alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazás történt, illetve a 27.§ szerint a bírói döntés Alaptörvény ellenes. Tekintettel arra, hogy az ügyet a Törvényszék 43.Pf.637.831/2013/4 számon jogerősen elbírálta, így normál jogorvoslati lehetőség kimerült, alkotmányjogi panasz előtt a lehetőség megnyílt.

Az alkalmazott és a támadott jogszabályt, az 1959. évi 4. törvény, a Ptk. 221.§(3)-at azért találom az Alaptörvény XIII. cikkével, a tulajdonhoz és az örökléshez való alapjog ellenesnek, mert a támadott jogszabályhely azt mondja ki „(3) A képviselő nem járhat el, ha a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt fél ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel.”. Azaz, ahogy jelen ügyben, amennyiben egy gazdasági társaságnak egyetlen tagja van és ő a társaság képviselője is, akkor (a támadott jogszabályhely szerint) még akkor sem intézhet saját maga, mint magánszemély és a társaság közt jogügyletet, ha a társaság teljes egészében a saját tulajdonát képviseli, ahogy jelen ügyben is fennállt. Ez ugyan egy teljesen speciális esete a Ptk. 221.§(3)-nak, ami előírás nyilvánvalóan azt a célt szolgálja, hogy egy társaság képviselője ne élhessen vissza a képviseleti jogával a társaság kárára, saját maga előnyére, azonban a Ptk. 221.§(3) hatálya erre az esetre is kiterjed, amikor a képviselő saját maga a társaság egyedüli tulajdonosa is, tehát, amikor nem merülhet fel semmilyen visszaélés, így nincs alapja a törvényi korlátozásnak. Így ez a szabályozás túlmegy, túllépi a szükséges keretet és a tulajdonhoz való Alaptörvénybe foglalt jogot – amibe beletartozik a tulajdon fölötti rendelkezés joga is – alaptalanul korlátozza. Sőt, mint a jelen esetben, a tulajdoni jog (a követelés) érvényesítése ellehetetleníti. Hisz a gazdasági társaság a jog erejénél fogva való megszűnése előtti napon, mint a gazdasági társaság egyetlen tagja és száz százalékban tulajdonosa a társaság követelését saját magamra engedményeztem. Ezen jogügyletről mondta ki a bíróság a jelen támadott Ptk. 221.§(3)-ra hivatkozva, hogy az semmis, azaz, a jelentős összegű követelést hagyni kell veszni.

Ebben a körben azt kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy megállapítani szíveskedjen, hogy a Ptk 221.§(3) túllép a szükséges szabályozandó körön és így Alaptörvény ellenes. Továbbá kérem, hogy ezen jogszabályhely megsemmisítése mellett az eljáró bíróságot az ügy újbóli elbírálására kötelezni szíveskedjen a támadott ítéletek hatályon kívül helyezése vagy megsemmisítése mellett.

Támadom az Abtv 27.§ alapján a bírói döntést is, mivel az elvonja a tulajdonom feletti rendelkezési jogom, így Alaptörvény ellenes. A Ptk. 221.§(3)-nak az Alaptörvénnyel összhangban való értelmezésére a Pécsi Ítéltábla a következőképp mutatott rá: BDT 2008.1812. „*A társaság törvényes képviselője mint magánszemély és az általa képviselt társaság között létrejött szerződésre az álképviselő által kötött szerződés és nem a semmisség szabályait kell alkalmazni. Ha a beltág(ok) és a kültag(ok) együttes döntésükkel a képviselő ügyletkötését jóváhagyják, a szerződés érvényesen létrejön.*”. Mivel a társaságnak – az öröklés folytán – egyetlen tagja, a képviselője és egyben 100%-os tulajdonosa lettem, így nem vitatható, hogy a magammal kötött engedményezés – az Alaptörvénybe foglalt tulajdonhoz való joggal összhangban – érvényesen létrejött.

Ebben a körben azt kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy megállapítani szíveskedjen, hogy a bírói döntés Alaptörvény ellenes, mivel elvonta tőlem a tulajdonhoz való, Alaptörvénybe való jogom azzal, hogy a saját tulajdonom feletti rendelkezésem (az engedményezésem a saját tulajdonú és saját magam által képviselt társaság és saját magam, mint magánszemély közt) semmisnek mondta ki. Továbbá kérem, hogy az eljáró bíróságot az ügy újbóli elbírálására kötelezni szíveskedjen a támadott ítéletek hatályon kívül helyezése vagy megsemmisítése mellett, a fentiekkel és az Alaptörvénnyel összhangban.

Támadom a bírósági eljárást, így a másodfokú bírói döntést, az Abtv 27.§ alapján azért is, mert az érdemi alperesi közel 60 oldalas ellentmondást az első fokú határozathozatal, az ítélethozatal után vehettem kézhez és az erre válaszként előterjesztetteket a másodfokon eljáró bíróság azért nem vette figyelembe, mivel azt nem az első fokú tárgyalást berekesztése előtt tettem meg. Tehát, nem vette figyelembe azt, hogy az eljárásjogot és az Alaptörvénybe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot megsértve, az ítélethozatal után kaptam kézhez az érdemi, alperesi, közel 60 oldalas ellentmondást és nem vette figyelembe azt se, hogy én kifejezetten kértem további határidőt az első fokú tárgyalás berekesztése előtt, pontosan arra hivatkozva, hogy még nem kaptam még kézhez az alperesi ellentmondást! Az Alaptörvény XXIV. cikkébe és XXVIII. cikkébe bele van foglalva a tisztességes eljáráshoz való jog. Ezt külön magyarázat nélkül vette semmibe az az első fokú eljárás, ami nem tette lehetővé, hogy az érdemi, alperesi, közel 60 oldalas ellentmondást kézhez vegyem és megismerjem, arra mindenre kiterjedően, okirati bizonyítást is ideértve reagálhassak. (Külön megjegyezném, hogy nem kis értékű perről volt szó, semmi sem indokolta, hogy ilyen körülmények között az első tárgyalási napon, kérelmem ellenére, a tárgyalás be legyen rekesztve.)

Ugyanehhez tartozik, hogy nem csak az érdemi ellentmondásra adott választ és annak az okirati bizonyítását (egy másik, még édesanyám által tett engedményezést) nem vett figyelembe az eljáró bíróság, hanem ez utóbbi engedményezésnek a szóban történő előterjesztését sem. (Hiába tettem ezt meg

a határidő kérelem előterjesztésével együtt, még az első fokú tárgyalás berekesztése előtt.) Márpedig az engedményezés nincs okirati fogmához kötve, az – épp úgy, mint egy szerződés létrejötte – történhet szóbeli formában is.

Ebben a körben kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy megállapítani szíveskedjen, hogy a bírói döntést ellentétes az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkébe foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal, mivel az nem adott lehetőséget – határozott kérelmem ellenére - a másik, még édesanyám által tett engedményezés okirati előterjesztésére, miután megtudtam, hogy az előzőleg előadott engedményezést (ami a több bekezdéssel előzőek szerint, amúgy teljesen jogszerű engedményezés volt, és a bíróság Alaptörvény ellenesen, a Ptk. 221.§(3)-ra hivatkozva nem fogadott el) az Alperes vitatja. Valamint ugyanezen Alaptörvény cikkbe ütközik az is, hogy a szóban előterjesztetteket a másik engedményezésről a bíróság nem vette figyelembe. Továbbá kérem, hogy az eljáró bíróságot az ügy újbóli elbírálására kötelezni szíveskedjen a támadott ítéletek hatályon kívül helyezése vagy megsemmisítése mellett azzal, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal összhangban tegye az lehetővé, illetve fogadja el az alperes érdemi ellentmondásának általam történő kézhezvételét követő beadványomat, illetve a szóban előterjesztetteket teljes terjedelmében.

Végezetül előadom, hogy a másodfokú ítélet konkrétan és nevesítve hivatkozik az időelőttiségre is. Az időelőttiségről a Pp. és a 2009. évi L. törvény, az Fmhtv 24.§(1)-ben és 34.§(1)-ben egyértelműen akként rendelkezik, hogy annak fennállása esetén az eljárást el kell utasítani. Az eljárásjognak, és főleg egy ilyen alapvető és régi előírásnak a bíróság által figyelmen kívül hagyása egyértelműen sérti a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkbe foglalt jogot.

Ebben a körben az kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy legyen szíves megállapítani, hogy az időelőttiség vizsgálata olyan alapvető, ítélethozatalt megelőző eljárásjogi előírás, melynek elmulasztása sérti a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvénybe foglalt jogot, mivel az időelőttiségtől függ, hogy ítélet hozható-e vagy sem. És egy esetleges időelőtti követelés ítélettel való elbírálása megakadályozza az időelőttiség elmúltával történő jogos érdek érvényesítését. Ezért kérem, hogy az eljáró bíróságokat az ügyben az időelőttiség fennállásának eldöntésére és az eldöntéstől függően, időelőttiség esetén végzésével való elutasításra vagy időelőttiség fenn nem állása esetén, annak megállapítása mellett ítélethozatalra kötelezni szíveskedjen, a támadott ítéletek hatályon kívül helyezése vagy megsemmisítése mellett.

